

# Vigtige diplomatiske skift på vej, men der er brug for mere

JASON ROSS

Den 9. september 2024 – EIRNS

Er de igangværende, meningsfulde diplomatiske fremskridt mod fred tilstrækkelige til at ændre regeringerne i de angloamerikanske NATO-lande?

Der er store diplomatiske bestræbelser i gang i forbindelse med Israels overtrædelse af folkeretten i dets angreb på det palæstinensiske folk. For det første har Den Arabiske Liga, Organisationen for islamisk Samarbejde og Den Alliancefrie Bevægelse skrevet et fælles brev til den nuværende formand for FN's Generalforsamling og bedt ham om at genindkalde forsamlingen i næste uge inden for rammerne af Uniting for Peace, som blev etableret ved UNGA Resolution 377, for at tage fat på Israels manglende overholdelse af Den Internationale Domstols (ICJ) udtalelser. De kræver handling i næste uge med et hastemøde, der begynder tirsdag den 17. september, og handling onsdag den 18. september.

En rapporteret resolution, som Det Palæstinensiske Selvstyre har sendt i omløb, viser, hvordan denne handling kan udformes. Den minder om vigtigheden af international lov, Israels afvisning af at overholde ICJ, kræver, at Israel »straks afslutter sin ulovlige tilstedeværelse i de besatte palæstinensiske områder«, kræver ret til at vende tilbage for alle dem, der er blevet fordrevet siden grænserne i 1967, og opfordrer blandt andet FN's medlemslande til at ophøre med at støtte Israels militære aktiviteter i disse områder.

Som svar på dette initiativ har Israels udenrigsminister, Israel Katz, truet med at »knække og opløse« Det Palæstinensiske Selvstyre, hvis det ikke ophører med sine

bestræbelser på at holde Israel ansvarlig over for international lov.

Hvad angår ICJ, har Sydafrika en deadline den 28. oktober til at indsende yderligere materiale for at opretholde sin sag mod Israel, hvis diplomater arbejder på overtid for at få USA til at lægge pres på Sydafrika for at få landet til at droppe sagen.

Det virker ikke sandsynligt, at det vil lykkes for Israels diplomater. I dagene op til Forum on China-Africa Cooperation mødtes Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa og Kinas præsident Xi Jinping og udsendte en fælles erklæring, som indeholdt nedenstående:

“De to parter er dybt bekymrede over den alvorlige humanitære katastrofe i Gazastriben, der er forårsaget af den israelsk-palæstinensiske konflikt og dens afsmittende følgevirkninger. ... Kina roste den positive rolle, som Sydafrika har spillet i at aktivere det internationale samfunds rolle i konflikten i Gaza, og er villig til at arbejde sammen mod en omfattende, retfærdig og varig løsning på et tidligt tidspunkt. Sydafrika udtrykte sin påskønnelse af Kina for med succes at have inviteret forskellige palæstinensiske fraktioner til at holde en forsoningsdialog i Kina og for at have underskrevet Beijing-erklæringen.»

(De roste også Kinas og Brasiliens samt Den Afrikanske Unions indsats for at afslutte konflikten i Ukraine).

I mellemtiden gav Jordans udenrigsminister sin tyske kollega en alvorlig opsang om, at ofrene for den nuværende israelske regering ikke kun er det palæstinensiske folk, men også selve folkeretten og anseelsen af nationer som Tyskland, der præsenterer sig selv som menneskerettighedsforkæmpere. »Hvornår vil Tyskland indføre sanktioner mod dem, der klart overtræder folkeretten og den humanitære folkeret?« spurgte han hende under deres fælles pressekonference.

Den tyske kansler Olaf Scholz, som gentagne gange har understreget sit ukuelige engagement i Ukraine, har måttet indrømme, at fremtidige fredsdiskussioner i Ukraine må omfatte Rusland, noget som han sagde, at selv Zelenskyj anerkender.

Selv CNN har ikke været i stand til at fremstille Ukraines militær i et positivt lys. Tv-stationen har måttet indrømme, at moralen er lav, mens antallet af deserteringer og ulydighed er højt.

Så langt, så godt, men tro ikke et øjeblik, at nogen af disse udviklinger vil forhindre det angloamerikanske herredømme i at risikere alt, selv atomkrig, for at opretholde dets ubestridte forrang i verden!

Der er rapporter om endnu et kommende forsøg fra de ukrainske styrker i Kursk på at angribe atomkraftværket, hvilket ville være blandt de mest optrappende tiltag, man kunne forestille sig.

Den anden side af krigsførelsen er mental – herunder krigen mod tanke- og ytringsfrihed. Mens de fleste europæiske lande aldrig har nydt godt af den stærke beskyttelse, der er nedfældet i det første tillæg til den amerikanske forfatning og i flere højesteretssager, går situationen fra slemt til værre. I Storbritannien har ingen ringere end den tidligere ambassadør Craig Murray f.eks. besluttet at flygte fra sit hjemland på grund af risikoen for, at han (igen) bliver fængslet for sin politiske aktivitet. Den seneste, meget mærkelige rapport i USA om russiske agenter, der angiveligt betaler absurd store beløb til influencere på de sociale medier, peger på de igangværende og kommende forsøg på at kontrollere alle politiske budskaber under »Russiagate«-lignende undskyldninger. Betänk også anholdelsen af Pavel Durov fra Telegram i Paris, Frankrig.

Selv de gensidigt fordelagtige projekter, der vil bringe verden ud af fattigdom og menneskeheden til stjernerne, har

deres modstandere. Energifprojekter i Afrika angribes som bekendt for deres angiveligt forfærdelige miljøeffekter, mens *hundredtusinder* af mennesker på hele kontinentet *hvert år* dør af indendørs luftforurening forårsaget af madlavning med træ, møg eller anden biomasse i stedet for elektricitet eller gas.

Hvor mange mennesker, som burde arbejde for at stoppe den kommende verdenskrig, bruger i stedet deres tid på at fokusere på klimaforandringer? Hvilke andre undskyldninger – hvilke andre »problemer« – søger folk for at undgå at se det store billede?

LaRouche-bevægelsen har i årtier beskæftiget sig med verdens historiske retning fra højeste niveau, herunder den højere vision om udvikling, der gør det muligt at løse kriserne i Sydvestasien. Den Internationale Fredskoalition, indkaldt af Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, påtager sig opgaven med at forstærke indsatsen for at stoppe krig, samtidig med at den præsenterer parametrene for en *aktiv, energisk* fred, der sømmer sig for vores menneskelige arts iboende værdighed.

Foto: GovernmentZA